

ЛОВІРИ

Але, як вважають фахівці, тоді на ринку з'являться стільки грошей, що утримати курс національної валюти буде практично неможливо.

У прес-службі Мінфіну інформація про оголошення аукціонів з розміщення ОВДП прокоментувати не змогли або не хотіли. У прес-службі Нацбанку так само вважали за краще промовчати. Отож доводиться покладатися на неофіційні дані, згідно з якими Мінфін шляхом розміщення облігацій прагне залучити кошти, щоб конвертувати їх у валюту і в такий спосіб забезпечити процентні виплати за реструктуризованими зовнішніми боргами.

Мінфін пообіцяв, що емісія ОВДП не призведе до зростання державного боргу, однак, як свідчить досвід, надто довіряти таким обіцянкам не варто. Банкіри сприйняли такий крок як ознаку безвиході, в якій за відсутності зовнішнього фінансування опинився наш уряд.

Відтак, не поспішаймо з висновками щодо стабільності гривні. Уряд подає нам надію, а хотілося б мати стабільну реальність.

Ірина ШВЕЦЬ.
("Кур'єр нового ринку".)

Незабаром українські автомобілісти зможуть встановлювати на своїх авто номерні знаки, виготовлені за індивідуальним замовленням. Відповідний проект постанови Кабміну "Про введення номерних знаків транспортних засобів, що виготовляються за індивідуальними замовленнями їхніх влас-

ВІД ТРЬОХ ДО СЕМИ

ників" погодив на своєму останньому засіданні урядовий комітет з питань економічного розвитку, повідомляє агентство "Інтерфакс-Україна".

Проект постанови підготувало Міністерство внутрішніх справ, ретельно вивчивши аналогічний досвід інших країн світу. Постанова набуде чинності після розробки тарифів та затвердження у державних структурах, повідомили у столичному ДАІ. Зрозуміло, що для пересічних автолюбителів "ім'я" для машини буде не по кишені. Це нововведення стосується передусім видатних державних і громадських діячів та матеріально забезпечених людей. Виклавши кругленьку суму, на номерних знаках можна буде викарбувати своє ім'я, прізвище, посаду і т.п., головне, аби кількість знаків (літер) коливалася в межах 3—7.

МОЄ РІДНЕ СЕЛО

Сорок років снігами на скроні лягло,
Але серце стукоче, не може мовчати.
Не забуду тебе, моє рідне село.
Знов спішу я з тобою весну зустрічати.
Я люблю на полях твоїх квіти багряні.
В чужині ти ночами наснилось мені,
Моє рідне село - Dorостаї кохані.
Мої діти вже ходять по стежці отій,
Де колись я ступала малими ногами.
Ти навіки залишишся в долі моїй,
Моє рідне село між ярами й горбами.
Шелест лип запашних, шум весняний
води.

Тут і сонце тепліше, і небо ясніше.
Моє рідне село, ти завжди мене жди.
За всі дивні краї ти мені наймиліше.
Я з далеких доріг повернуся сюди.
Де на світ появилася, там серце співає,
Бо люблю я свій дім серед верб і води,
Своє поле, де хліб наш святий дозріває.

УКРАЇНІ

Я на землю чисту свою, білу,
Задивилася мовчки у вікно.
Білий сніг Вкраїну мою мило
Вкрив усю, неначе полотно.

Я візьму те полотно у руки
І на ньому буду вишивати
Хрестиком кохання і розлуки,
Й пам'яті, щоб вік не забувати.

Хай сніги пшеницю покривають,
Кутають хай сосни, явори,
Хлібороби врожаю чекають
Й весняної світлої пори.

Я візьму весняний ясний промінь,
Сонячно всміхнусь до журавлів.
Кинуся в кохання світлу повинь,
Розгадаю таємницю слів.

Разом з Україною стею
Будем пору літню зустрічати.
З милою, єдиною тією,
Що уміє серце чарувати.

Я візьму вишень багряні грона
Й темну темінь в горобинну ніч,
Вишию і чорне, і червоне,
І з коханням стрінусь віч-на-віч.

А коли осінній дощ крижаний
Українську землю засмутить,
В парі разом я і мій коханий
Будем все одно її любити.

І візьму дощу холодні струни
Й золота кленового собі.
Ми з тобою, Україно, юні,
Й разом любимо очі голубі.

Ти в любові небу поклялася
Й золотим пшеничним колоскам.
Не за легку справу ти взялася,
Може, разом буде легше нам!

Я люблю твої ліси і гори,
Шелест вітру, співи солов'я
Я з тобою - й не лякає гор
Там де Україна, там і я.

Хочу довго на землі цій жити
Я навіки поклялася тобі
Небо голубе твоє любити
І чиєсь ще очі голубі.

Буду мак червоний вишиваю
І тобі ростити своїх синів.
Буду пісню зоряну співати,
Щоб її весь всесвіт зрозумів.

А коли складу безсило крию
І долину в небо голубе.
Зажурися, Україно мила,
Вір, любила я тебе.

Я іду знайомою стежиною
І молитву небесам творю.
Ніби з найдорожчою люди
З небом і землею говорю.

Я вітаю птахів, що вернули
Переживши зиму в чужині.
Я всміхаюсь квітам, що про
І сьогодні розцвіли мені.

О, народе мій, слов'яне,
Наше слово не зів'яне.
Не зітреться наша пісня у ві
Вічні думи наші й воля,
Вічний хліб пшеничний з по
Вічне біле полотно на руш

Вічне небо волошкове,
Вічне поле колоскове,
Вічна пісня колоскова матер
Вічна сила, вічна мужність,
Вічна правда, вічна дружба,
Вічна єдність, що Тарас нам
с.Малі Дор

ментує фахівець Й, ХУДОБО, ІОРТИЗУЙСЯ!

тарний паспорт видається на кожну тварину. В нього заносяться дані про неї, відмітки про продаж та купівлю, страхування, діагностичні дослідження та профілактичні щеплення. Без паспорта забороняється торгівля на ринках молочними продуктами, продаж тварин, випасання їх на громадських пасовищах. Необхідний він і для укладання договору страхування як

Зверну увагу власників тварин, що нині по всіх сільських радах району проводиться виводка тварин індивідуального сектора, під час якої здійснюється діагностичні дослідження на хронічні та інфекційні захворювання, щеплення проти сибірки. Тому прошу кожного з розумінням поставитись до такої важливої справи і у вказаний час привести на виводку наявну худобу, а заодно і придбати паспорт. Пам'ятайте: здоров'я членів сім'ї та інших громадян у ваших руках.

Сміятися
НА ЗДОРОВ'Я ...

- Як ви вбили свою дружину?
- Вона сказала, що я і пальцем для неї не по-

Абонент, власник пейджера:
- Дівчино, до мене не

радіо:
- Що таке будинок терпимості?
Відповідь:
- Пивний бан із зачи-

ЗИМ ВЛІТ

Свою фатальну і таний рік тисячолітній, вирішив виконати. І найбільше відждають селяни. Усе, як карою Божою назвати "літню" пшениця? Град, зливи, півітер і різке похолодання радше нагадує

МОЄ РІДНЕ СЕЛО

Сорок років снігами на скроні лягло,
Але серце стучоче, не може мовчати.
Не забуду тебе, моє рідне село.
Знов спішу я з тобою весну зустрічати.
Я люблю на полях твоїх квіти багряні.
В чужині ти ночами наснилось мені,
Моє рідне село - Доростаї кохані,
Мої діти вже ходять по стежці отій,
Де колись я ступала малими ногами.
Ти навіки залишишся в долі моїй,
Моє рідне село між ярами й горбами.
Шелест лип запашних, шум весняний
води.

Тут і сонце тепліше, і небо ясніше.
Моє рідне село, ти завжди мене жди.
За всі дивні краї ти мені наймиліше.
Я з далеких доріг повернуся сюди.
Де на світ появилася, там серце співає,
Бо люблю я свій дім серед верб і води,
Своє поле, де хліб наш святий дозріває.

УКРАЇНІ

Я на землю чисту свою, білу,
Задивилась мовчки у вікно.
Білий сніг Україну мою милу
Вкрив усю, неначе полотно.

Я візьму те полотно у руки
І на ньому буду вишивати
Хрестиком кохання і розлуки,
Й пам'яті, щоб вік не забувати.

Хай сніги пшеницю покривають,
Кутають хай сосни, явори,
Хлібороби врожаю чекають
Й весняної світлої пори.

Я візьму весняний ясний промінь,
Сонячно всміхнусь до журавлів.
Кинуся в кохання світлу повінь,
Розгадаю таємницю слів.

Разом з Україною своєю
Будем пору літню зустрічати.
З милою, єдиною тією,
Що уміє серце чарувати.

Я візьму вишень багряні грона
Й темну темінь в горобинну ніч,
Вишию і чорне, і червоне,
І з коханням стрінусь віч-на-віч.

А коли осінній дощ крижаний
Українську землю засмутить,
В парі разом я і мій коханий
Будем все одно її любити.

І візьму дощу холодні струни
Й золота кленового собі.
Ми з тобою, Україно, юні.
Й разом любим очі голубі.

Ти в любові небу поклялася
Й золотим пшеничним колоскам.
Не за легку справу ти взялася,
Може, разом буде легше нам!

Я люблю твої ліси і гори,
Шелест вітру, співи солов'я.
Я з тобою - й не лякає горе,
Там де Україна, там і я.

Хочу довго на землі цій жити.
Я навіки поклялась тобі
Небо голубе твоє любити
І чиїсь ще очі голубі.

Буду мак червоний вишивати
І тобі ростить своїх синів.
Буду пісню зоряну співати,
Щоб її весь всесвіт зрозумів.

А коли складу безсило крила
І долину в небо голубе.
Зажурися, Україно мила,
Вір, любила я тебе.

Я іду знайомою стежиною
І молитву небесам творю.
Ніби з найдорожчою людиною,
З небом і землею говорю.

Я вітаю птахів, що вернулися,
Переживши зиму в чужині.
Я всміхаюсь квітам, що проснулися
І сьогодні розцвіли мені.

О, народе мій, слов'яне,
Наше слово не зів'яне.
Не зітреться наша пісня у віках.
Вічні думи наш і воля,
Вічний хліб пшеничний з поля,
Вічне біле полотно на рушниках.

Вічне небо волошкове,
Вічне поле колоскове,
Вічна пісня колискова матерів.
Вічна сила, вічна мужність,
Вічна правда, вічна дружба,
Вічна єдність, що Тарас нам заповів.
с.Малі Дорогостай.